

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndob/14/2026
Identifikačné číslo spisu:	6125446821
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6125446821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Dariny Legerskej v spore žalobcu: Inperfect s. r. o., so sídlom Hviezdoslavova 797/1, Galanta, IČO: 56 105 894, proti žalovanému: Rubble services s. r. o., so sídlom Zoltána Kodálya 787/6, Galanta, IČO: 53 870 468, o zaplatenie sumy 33.621,48 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20Cb/5/2026, o nesúhlase Okresného súdu Trnava s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je Okresný súd Trnava.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica listom zo dňa 16.1.2026 postúpil spor Okresnému súdu Trnava ako súdu príslušnému na jeho prejednanie a rozhodnutie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 a § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej aj „zákon o UK“).

2. Okresný súd Trnava s postúpením sporu nesúhlasil a súdny spis podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) listom zo dňa 14.5.2026 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o príslušnosti s návrhom, aby najvyšší súd rozhodol, že vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20Cb/5/2026 príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica pre upomínacie konanie zostala zachovaná.

3. Postupujúci súd svoj nesúhlas odôvodnil nesprávnym postupom Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní. Okresný súd Trnava poukázal na skutočnosť, že odpor v mene žalovaného - právnickej osoby - podala poverená konateľka spoločnosti, ktorá bola za správkyňu dedičstva ustanovená Okresným súdom Galanta na základe uznesenia sp. zn. 20D/117/2025, D not. 218/2025 zo dňa 20.10.2025. Zdôvodnil, že v danom prípade sa nejedná o obvyklý úkon, na ktorý by bol správca dedičstva oprávnený. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/24/2023 zo dňa 25.04.2024 (bod 70. uznesenia) citoval: „pod obvyklými úkonmi sa v zásade rozumejú také, ktoré súvisia s platením alebo

vyberaním nájomného, zabezpečovaním a platením nevyhnutných bežných opráv, sú nimi tiež platby zabezpečujúce chod podniku spoločnosti, ako nákup surovín, mzdy zamestnancov, poisťné, daňové povinnosti, etc. Vymáhanie pohľadávok spoločnosti procesnými prostriedkami, vrátane podávania žalôb, resp. exekučných návrhov, rovnako patrí do rámca oprávnení správcu. Nad rámec obvyklého hospodárenia sú posudzované investície, ktoré menia činnosť podniku, scudzenie alebo zaťaženie nehnuteľnosti.“ Zdôraznil, že v bode 62. uvedeného rozhodnutia sa uvádza, že „ak spoločnosť má ustanovený štatutárny orgán, správca dedičstva je ustanovený za účelom vykonávať práva a povinnosti spoločníka v prospech/na ťarchu dedičov, avšak nie za účelom vykonávať úkony za spoločnosť. Úkony vykonáva správca vo svojom mene zaväzujúc dedičov, a má zodpovednosť podľa § 420 OZ.“

Okresný súd Trnava zastáva názor, že odpor je teda nutné považovať za podaný neoprávnenou osobou, a teda Okresný súd Banská Bystrica mal postupovať v upomínacom konaní v zmysle ustanovení zákona č. 307/2016 Z. z., t. j. tento odpor podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z. z. odmietnuť. Nakoľko Okresný súd Trnava nie je na upomínacie konanie príslušným, predložil tento podľa § 43 ods. 2 CSP spis na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Podľa ust. § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

5. Podľa ust. § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

6. Podľa ust. § 43 ods. 1 a 2 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.(ods. 1) Ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.(ods. 2)

7. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.(ods. 1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.(ods. 2)

8. Podľa čl. 16 ods. 1 základných princípov CSP, súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

9. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzajúc zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) prioritne uvádza, že si je vedomý záverov uznesenia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VOBdo/2/2026 zo dňa 13.5.2026, kde najvyšší súd uviedol, že: „Postúpenie veci upomínacím súdom podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, nie je výsledkom skúmania jeho príslušnosti podľa § 40 a 41 CSP. Nejde preto o postúpenie sporu podľa § 43 ods. 1 CSP a nesúhlas súdu, na ktorý bola vec postúpená upomínacím súdom, s postúpením veci, nezakladá spor o príslušnosť v zmysle § 43 ods. 2 CSP. Súd, ktorému bola vec z upomínacieho súdu postúpená, skúma svoju príslušnosť za splnenia podmienok upravených v § 40 a § 41 CSP a ak zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor podľa § 43 ods. 1 CSP príslušnému súdu, o čom upovedomí žalobcu a aj

žalovaného, ak mu bola žaloba už doručená. Pre skúmanie príslušnosti sú v tomto prípade rozhodujúce okolnosti v čase začatia upomínacieho konania (§ 36 CSP). Ak súd, ktorému bol spor takto podľa § 43 ods. 1 CSP postúpený s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis podľa § 43 ods. 2 CSP spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu.“

Najvyšší súd však akcentuje, že vo vyššie prejednáwanej veci upomínací súd postúpil spor na prejednanie Okresnému súdu Pezinok, ktorý s postúpením nesúhlasil z dôvodu jeho kauzálnej nepríslušnosti, teda že v danej veci sa jedná o spor obchodnoprávnej povahy, na ktorý je v danej veci kauzálne príslušný Mestský súd Bratislava III, avšak nepostúpil spor podľa § 43 ods. 1 CSP príslušnému Mestskému súdu Bratislava III, ale predložil súdny spis podľa § 43 ods. 2 CSP na rozhodnutie o príslušnosti priamo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súdu spoločne nadriadenému obom súdom.

Rovnakú situáciu riešil i Ústavný súd SR v jeho uznesení č. k. III. ÚS 599/2025-46 z 21. októbra 2025, ktorým ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť proti uzneseniam najvyššieho súdu sp. zn. 1Ndob/88/2024, 5Ndob/48/2024, 5Ndob/46/2024, 5Ndob/3/2025, 3Ndob/86/2024, 5Ndob/49/2024, 3Ndob/13/2025, 1Ndob/6/2025, 3Ndob/3/2025, 1Ndob/9/2025 a 2Ndob/69/2024 a obdobne v uzneseniach Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 613/2025, II. ÚS 614/2025, I. ÚS 695/2025.

11. V tu prejednáwanej veci však jedná o odlišnú procesnú situáciu. Upomínací súd síce rovnako postúpil spor Okresnému súdu Trnava ako súdu príslušnému na jeho prejednanie a rozhodnutie podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní, Okresný súd Trnava však nesúhlasil s postúpením nie z dôvodu jeho kauzálnej nepríslušnosti na prejednanie samotného sporu (teda že sa nejedná o spor obchodnoprávnej povahy), ale z dôvodu, že nie je príslušným pre rozhodnutie v upomínanom konaní, a to vzhľadom na ustanovenie § 11 a 12 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní v spojení s ustanovením § 40 zákona č. 160/2015 Z. z.. Posúdenie spôsobu podania a vecného odôvodnenia odporu v súlade s § 11 zákona o UK prináleží súdu kauzálne príslušnému podľa § 2 zákona o upomínanom konaní, teda Okresnému súdu Banská Bystrica.

12. Najvyšší súd prízvukuje, že je neprípustné, aby v prípade, ak súd, ktorému bola vec postúpená a ktorý s postúpením nesúhlasí, vracal súdny spis postupujúcemu súdu, napríklad z dôvodu, že má iný právny názor na otázku príslušnosti alebo má výhrady k procesným úkonom postupujúceho súdu a pod. Takto by sa totiž mohla začať nekončiacia výmena tohto spisu medzi týmito súdmi, čo je v rozpore so základnými princípmi Civilného sporového poriadku (čl. 3 ods. 2 a čl. 17 CSP). (Obdobne v 2Ndob/43/2025)

V zmysle vyššie uvedeného Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Trnava a Okresnému súdu Banská Bystrica, nasledujúc pritom čl. 4, 16 a 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, v záujme zachovania spravodlivosti a hospodárnosti konania, prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trnava s postúpením sporu nie je dôvodný.

13. Podľa § 2 zákona o UK je na konanie kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

14. Podľa § 11 ods. 1 veta prvá zákona o UK proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený.

15. Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o UK súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný neoprávnenou osobou.

16. Podľa § 12 ods. 2 zákona o UK o následkoch podľa odseku 1 musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 1.12.2025 platobný rozkaz sp. zn. 18Up/1718/2025 (č. listu 9 spisu). Žalovný podal dňa 22.12.2025 voči predmetnému platobnému rozkazu odpor prostredníctvom Q. - správkyni dedičstva po poručiteľovi Mgr. J. V., ktorý bol v rozhodnom čase jediným spoločníkom a konateľom žalovaného. V zmysle uznesenia Okresného súdu

Galanta sp. zn. 20D/117/2025, D not. 218/2025 zo dňa 20.10.2025 „Správca dedičstva (Q.) je oprávnený robiť po dobu konania o dedičstve úkony nevyhnutné na uchovanie majetkových hodnôt patriacich do dedičstva, predovšetkým je oprávnená vykonávať úkony prináležiace ako konateľovi obchodnej spoločnosti Rubble services s.r.o., IČO: 52 191 591...“

18. V zmysle ust. § 182 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) správcu dedičstva alebo jeho časti ustanoví súd najmä z okruhu dedičov alebo z okruhu osôb blízkych poručiteľovi; za správcu dedičstva môže byť ustanovený aj notár, ak v tomto konaní nie je súdnym komisárom. Ak je predmetom dedenia podnik, ustanoví súd za správcu dedičstva osobu, ktorá má skúsenosť s vedením podniku.

19. V zmysle ust. § 183 CMP, v uznesení o ustanovení správcu dedičstva vymedzí súd rozsah spravovaného majetku a uvedie účel, na ktorý bol správca dedičstva ustanovený. (ods. 1) Správca dedičstva začína výkon správy doručením uznesenia, ktorým bol ustanovený. (ods. 2)

20. V zmysle ust. § 184 CMP správca dedičstva vykonáva úkony nevyhnutné na zachovanie majetkových hodnôt patriacich do dedičstva, a to v rozsahu vymedzenom súdom. (ods. 1) Správca dedičstva je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením povinností vyplývajúcich z funkcie správcu dedičstva. (ods. 2) Na výzvu súdu správca dedičstva predloží priebežnú správu o svojej činnosti. (ods. 3)

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že o ustanovení správcu dedičstva do funkcie rozhoduje súd uznesením, pričom súd v uznesení určí rozsah spravovaného majetku a účel, pre ktorý bol správca dedičstva ustanovený, ako aj rozsah úkonov, ktoré bude správca vykonávať na zachovanie majetkových hodnôt patriacich do dedičstva. Rozsah úkonov súd vymedzí podľa okolností prípadu, pripúšťa sa nielen pozitívne, ale aj negatívne vymedzenie. Z dôvodovej správy k ust. § 183 Civilného mimosporového poriadku vyplýva, že inštitút správcu dedičstva by mal byť v praxi využívaný najmä v prípadoch, kedy poručiteľ bol jediným konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, ale aj v iných prípadoch, kedy by bez odbornej správy došlo k zníženiu alebo zániku majetkových hodnôt poručiteľa.

Ustanovenie správcu dedičstva je jedným z neodkladných úkonov v dedičskom konaní, pričom správca dedičstva je procesnoprávnym inštitútom a účelom správy dedičstva je zachovanie majetku poručiteľa jeho náležitým spravovaním počas prebiehajúceho dedičského konania. V prípade, ak osoba, ktorá bola jediným spoločníkom a zároveň jediným konateľom v spoločnosti s ručením obmedzeným zomrie, za spoločnosť do ukončenia konania o dedičstve nie je oprávnená konať a vystupovať vo vzťahu k tretím osobám žiadna iná osoba. Je preto vhodné v rámci dedičského konania ustanoviť správcu dedičstva vo vzťahu k obchodnému podielu poručiteľa, ktorý v rozsahu ustanovenom v rozhodnutí o ustanovení za správcu dedičstva, bude oprávnený za spoločnosť konať, kým nedôjde k právoplatnému rozhodnutiu o tom, kto bude dedičom obchodného podielu poručiteľa. Na správcu dedičstva v rozsahu vymedzenom v uznesení prechádzajú práva a povinnosti súvisiace so zachovaním majetkových hodnôt dedičstva.

22. Vec predkladajúci Okresný súd Trnava síce správne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/24/2023 zo dňa 25.04.2024, z ktorého v bode 62. vyplýva, že „ak spoločnosť má ustanovený štatutárny orgán, správca dedičstva je ustanovený za účelom vykonávať práva a povinnosti spoločníka v prospech/na ťarchu dedičov, avšak nie za účelom vykonávať úkony za spoločnosť“, avšak v tu prejednávanej veci ide práve o prípad, kedy spoločnosť žalovaného v rozhodnom čase nemala ustanovený štatutárny orgán, nakoľko jediným konateľom (a spoločníkom) žalovaného bol zosnulý poručiteľ.

Vo veci prejednávanej notár ako súdny komisár vymedzil účel, na ktorý bola správkyňa obchodného podielu ustanovená, a to explicitne a pozitívne tak, že táto bola počas dedičského konania oprávnená na výkon práv konateľa v spoločnosti žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že bola oprávnená i povinná konať za túto spoločnosť v právnych vzťahoch a rozhodovať o záležitostiach spoločnosti v rámci obvyklého hospodárenia počas dedičského konania, za účelom zachovania hodnoty obchodného podielu pre dediča. Ako správkyňa obchodného podielu tak mala konať vo svojom mene na ťarchu alebo prospech spoločnosti/dediča. Výkon oprávnení dediča/dedíčov obchodného podielu ako spoločníka/spoločníkov

spoločnosti bol počas dedičského konania zverený správkyni obchodného podielu implicitne. Explicitne bolo vymedzené oprávnenie spoločnosť zaväzovať navonok a rozhodovať o záležitostiach obchodného vedenia v rozsahu oprávnení konateľa, avšak v súlade s charakterom dedičského konania.

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/24/2023 zo dňa 25.04.2024 (citovaného i predkladajúcim súdom) vyplýva jednoznačný záver, že: „V konkrétnych právnych a skutkových okolnostiach, kedy bol poručiteľ jediným spoločníkom a jediným konateľom, bol rozsah správy zameraný na obchodný podiel a účelom správy, výslovne pozitívne vymedzeným, bol výkon práv konateľa tejto spoločnosti, teda zastupovanie spoločnosti vo vzťahu k orgánom verejnej moci a tretím osobám. Bez uvedeného účelu spravovania obchodného podielu by bola činnosť spoločnosti ochromená a právna norma o dedení obchodného podielu v spoločnosti s jediným spoločníkom by bola obsolútna, pretože spoločnosť by v priebehu dedičského konania de facto zanikala. Správca obchodného podielu je osobitným druhom poverenia konania za podnikateľa, ktorý vyplýva z CMP, správca vykonáva úkony vo svojom mene, zaväzujúc spoločnosť, v konečnom dôsledku dediča obchodného podielu. Dovolací súd považuje za racionálnu interpretáciu tohto poverenia takú, pri ktorej účel správy obchodného podielu okrem explicitne uvedeného výkonu práv konateľa implicitne zahŕňa aj nevyhnutný rozsah výkonu oprávnenia jediného spoločníka riadením spoločnosti, ktorý je v súlade s právnym rámcom prebiehajúceho dedičského konania. Ustanovený správca dedičstva nie je oprávnený vykonávať úkony zodpovedajúce v plnom rozsahu oprávneniam spoločníka obchodnej spoločnosti, ani jej konateľa, keďže rozsah jeho kompetencie je obmedzený výlučne účelom daným dedičským konaním - udržíť danú majetkovú hodnotu tak, aby táto mohla byť predmetom dedenia v podľa možnosti nezmenenom stave.“ Najvyšší súd uvádza, že v tu predloženej veci sa jedná práve o taký prípad, kedy podanie odporu proti platobnému rozkazu je takým úkom žalovaného (správcu dedičstva), ktorý jednoznačne smeruje k udržiatiu majetkovej hodnoty tak, aby táto mohla byť predmetom dedenia v podľa možnosti nezmenenom stave. Pokiaľ za uvedených okolností Okresný súd Banská Bystrica neodmietol odpor žalovaného podľa § 12 ods. 1 písm. a) ZoUK, ale postupoval podľa § 14 ods. 1 zákona o UK (doručil odpor žalobcovi s výzvou na vyjadrenie a podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku) je zrejmé, že tak postupoval správne. Ak následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Trnava, postupoval tak rovnako správne, keď dostatočne posúdil vecné odôvodnenie a správny spôsob podania odporu žalovaným.

23. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

24. Podľa § 15 ods. 1 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

25. Podľa § 22 CSP na konanie v obchodnoprávných sporoch sú príslušné:

- a) Mestský súd Bratislava III pre obvod Krajského súdu v Bratislave;
- b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach;
- c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici;
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre;
- e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove;
- f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne;
- g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave;
- h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline.

26. Najvyšší súd SR konštatuje, že pre rozhodnutie predmetného sporu o príslušnosť bolo ďalej zásadné vyriešiť otázku povahy tohto sporu. Vo vzťahu k nastolenej otázke upriamuje pozornosť na to, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na predpísanom tlačíve, kde v časti D (Skutočnosti významné pre rozhodnutie) žalobca vyznačil, že návrhom sa uplatňuje obchodnoprávny nárok. Najvyšší súd SR už vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Ndc/15/2019 z 11. decembra 2019, vyslovil, že pre stanovenie súdnej príslušnosti je vždy významný obsah žaloby, ktorý formuluje žalobca, teda i to, akej súdnej ochrany sa dovoľáva. V okolnostiach toho-ktorého prípadu preto nepôjde o prejudikovanie meritórneho rozhodnutia vo veci samej, ale o kritéria určujúce príslušnosť súdu ako jednej z podmienok

konania.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že žalobca i žalovaný sú v postavení podnikateľa - obchodnej spoločnosti a z obsahu žaloby i jej príloh vyplýva, že medzi stranami ide nepochybne o záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorá časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. V posudzovanom prípade ide teda o obchodnoprávny spor, na prejednanie ktorého je daná kauzálna príslušnosť Okresného súdu Trnava podľa ustanovenia § 22 písm. g) CSP.

27. Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd SR k záveru, že na konanie v danom obchodnoprávnom spore je kauzálna príslušnosť Okresného súdu Trnava.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.